

Nr 564.

Av herr **Olsson** i Staxäng m. fl., om avslag å Kungl. Maj:ts proposition, nr 188, med förslag till lag om ändrad lydelse av 18 kap. 13 § strafflagen.

Den av Kungl. Maj:t i proposition nr 188 föreslagna ändring av 18 kap. 13 § strafflagen innebär i mycket hög grad, enligt första lagutskottets utlåtande år 1933 i samma ärende, ett upphävande av bestämmelsen om straff för den, som under sådana förhållanden, att allmän fara för andras förförelse därav kommer, vare sig muntligen eller utspridande av skrift söker föranleda till användande av föremål, som i lagrummet avses, eller meddelar anvisning om sättet för deras användande.

Redan år 1910 uttalade med anledning av lagrådets yttrande i det ärende Kungl. Maj:ts proposition avhandlar, statsrådet och chefen för justitiedepartementet bl. a. följande: »Att en framställning av detta slag, huru fri från omoraliska motiv den än må vara, kunde vara i hög grad ägnad att förvillade de sedliga begreppen på det sexuella området, syntes ej kunna förnekas, och den sociala fara som därigenom uppstode vore av sådan art, att hela folkets såväl andliga som fysiska hälsa allvarligt äventyrades.» Utvecklingen har klart givit vid handen att detta statsrådets yttrande ännu i dag äger sin giltighet och hans farhågor i oanad grad besannats.

Att en förändring av nuvarande lagbestämmelser vore en nödvändighet för bekämpande av rådande könssjukdomar utgör icke tillräckligt stöd för ifrågasatta lagändring. Följande yttrande av förre professorn vid karolinska institutet C. G. Santesson: »Jag känner mycket framstående obstetiker, gynekologer och läkare för veneriska sjukdomar, som är avgjort emot allt bruk av preventiva medel, detta på grund av faran i stort för nationens bestånd och för dess sunda utveckling samt för moralisk depravation», säger tydligt ifrån att framför ådragna sjukdomar, i flesta fall på grund av sexuellt lösligt leverne, måste stå frågan om en högre och renare sedlig kultur för vårt folk och ett förhindrande av en nationell självförintelse. Vår folk har kommit så långt i utförsbacken i detta hänseende att i stället för att riva ner den skröpliga mur, som nuvarande lagbestämmelser utgöra, vore en skärpning av desamma desto nödvändigare. Genom den frestelse till ett sedeslöst liv, som de preventiva medlen utgöra ej minst för ungdomen, måste de anses vara i högsta grad fördärvbringande.

Lagrådets majoritet har också avstyrkt den i Kungl. Maj:ts proposition nr 188 föreslagna lagändringen med den starka slutmotivering, att man svårigen kan överblicka, vilka konsekvenser lagändringen kan få, i vilket hänseende man måste räkna med att icke önskvärda följder kunna inställa sig.

Då vi dela denna av lagrådets majoritet under ämbetsmannansvar uttalade mening hemställa vi,

att den i Kungl. Maj:ts proposition nr 188 föreslagna lagändringen måtte avslås.

Stockholm den 12 mars 1934.

Ernst V. Olsson,
Staxäng.

Ewald Lindmark.

Johan Johansson,
Tväråselet.

Nils Persson.

Frans Hansson.

David Larsson.

Gust. E. Andersson,
Leabo.

Aron Gustafsson,
Lekåsa.

A. J. Johansson
i Bro.

Axel Hansson,
Rubbestad.
